

vyrozuměn. Nabyli-li však stěžující si spolek z uvedeného správního aktu právního nároku na to, aby zmíněná licenční podmínka nebyla bez jeho souhlasu měněna, bylo povinností žal. úřadu, aby rozhodnutí vydané ve věci týkající se tohoto právního nároku stěžujícího si spolku řádně podle § 70 odst. 1 vlád. nař. z 13. ledna 1928 č. 8 Sb. odůvodnil. Tohoto postupu žal. úřad nezachoval, výsloviv v nař. rozhodnutí jen, že odvolání stěžujícího si spolku nevyhovuje. Tím porušil podstatné formy správního řízení a ztížil tak straně obranu a znemožnil nss, aby nař. rozhodnutí spolehlivě přezkoumal co do jeho zákonitosti.

Č. 12.553.

Jazykové právo: * Obec, jsou-li dány předpoklady čl. 81 odst. 3 jaz. nařízení č. 17/1926 Sb., jest povinna vyložit rozpočet podle § 6 odst. 1 zákona č. 329/1921 Sb. též v jiném jazyce, než v jazyce jednacím.

(Nález z 9. října 1936 č. 15.159/36.)

Prejudikatura: Boh. A 11.047/34.

Věc: Obec Český Újezd proti rozh. zem. úřadu v Praze z 25. února 1933 o jazykovém právu.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem okr. správy politické v Ústí n. L. z 31. ledna 1928 určeným obec. úřadu bylo na základě čl. 97 odst. 2 vlád. nař. z 3. února 1926 č. 17 Sb. starostovi stěžující si obce uloženo, aby v budoucnosti vždy připravoval obec. rozpočet tak, aby tento vyhovoval po stránce jazykové ustanovení čl. 81 odst. 3 cit. vlád. nař.

Jednaje o odvolání proti tomu podaném stěžující si obcí a jejím starostou, rozhodl zem. úřad v Praze nař. rozhodnutím v základě čl. 96 cit. nař., že st-lka je povinna vykládati obec. rozpočet k veřejnému nahlédnutí vždy také ve znění v jazyku státním a jeho vyložení uvést ve veřejnou známost vyhláškami s textem také v jazyku státním, poněvadž příkaz jest odůvodněn ustanovením čl. 81 odst. 3 jaz. nař., jehož předpoklady jsou v této obci splněny, ježto v ní podle posledního soupisu lidu bydlí přes 20% příslušníků státního jazyka. K vývodům odvolání podotkl zem. úřad, že obec. rozpočet, resp. návrh rozpočtu k veřejnému nahlédnutí vyložený, nutno považovati podle § 6 odst. 1 zákona č. 329/1921 Sb. za vyhlášku, po příp. za integrující součást vyhlášky o jeho vyložení, a proto pro jeho jazykovou úpravu platí stejný předpis jako pro jiné obec. vyhlášky, tedy v daném případě čl. 81 odst. 3 jaz. nařízení.

O stížnosti jmenované obce uvážil nss toto:

Jazyková úprava »vyhlášky«, která má způsobem v místě obvyklým uveřejniti, po kterou dobu je rozpočet u obec. úřadu vyložen k nahlédnutí, nebyla v řízení správním a není ani ve stížnosti předmětem sporu. Stížnost obce brojí proti právnímu názoru nař. rozhodnutí, že

obec. rozpočet, resp. návrh rozpočtu k veřejnému nahlédnutí vyložený, nutno považovati podle § 6 odst. 1 zákona č. 329/1921 Sb. za vyhlášku, po příp. za integrující součást vyhlášky o jeho vyložení, a proto pro jeho jazykovou úpravu platí stejný předpis jako pro jiné obecní vyhlášky, tedy v daném případě čl. 81 odst. 3 jaz. nař. Otázku, co je vyhlášení obec. rozpočtu, zodpovídá stížnost zněním § 6 zákona č. 329/1921 Sb. v tom smyslu, že vyhláší se nikoli rozpočet, nýbrž doba vyložení rozpočtu, a rozpočet je toliko podnětem k vyhláše. Na důkaz správnosti tohoto názoru stížnost se dovolává toho, že jinak všechny obce s českou nebo slovenskou jednacím řečí, bydlí-li v nich 20% německých nebo uherských státních příslušníků, musily by dělati rozpočet dvoujazyčně (čl. 81 odst. 3 jaz. nař.), což se neděje. Kdyby prý jaz. nař. chtělo zavést sdělávání rozpočtu obec. jinak než v jednacím jazyku obce, bylo by to výslovně stanovilo. Proti názoru žal. úřadu dle stížnosti mluví dále předpis § 6 cit. zákona č. 329/1921 Sb., že připravovati rozpočet má starosta obce, který — nehledě k ustanovení čl. 73 jaz. nař. — vedle jednacím jazyku obce nemusí znáti jazyk státní, a přípravu rozpočtu nemůže přenést na jinou osobu státního jazyka znalou.

Ježto pak jednacím jazykem je jazyk, v němž se konají všechna vnější a vnitřní úřední jednání obce, pokud nařízením nejsou zvláště upravena, a rozpočet je výsledkem takového vnitřního úředního jednání obce, je rozpočet vyhotoviti v jednacím jazyku obce. Na podporu tohoto svého názoru stížnost konečně poukazuje na jednotlivé případy vyložení k veřejnému nahlédnutí, vyskytující se v různých oborech správních, a připomíná neudržitelnost důsledku názoru žal. úřadu, že všechno to, co se k veřejnému nahlédnutí vykládá, by musilo býti vyhotoveno nejen v jazyku jednacím, nýbrž vedle toho i v jazyku jiném, což by znamenalo nesmírné zatížení obce, které zákonem není zamýšleno a hospodářsky je neúnosné.

Stížnosti nelze přisvědčiti.

Dle předeslaného je jádrem sporu otázka, co je vyhláška po rozumu jazykových předpisů (§ 81 odst. 3 jaz. nař.). Stížnost, jak shora uvedeno, zodpovídá si sice na základě § 6 zákona č. 329/1921 Sb. otázku, co je vyhlášení obec. rozpočtu, avšak uvažuje jen obsah vyhlášky v právě cit. zákonném ustanovení předepsané, které rozeznává mezi vyhláškou na straně jedné a vyložením k veřejnému nahlédnutí na straně druhé, neuvažuje však pojem vyhlášky, jejíž jazykovou úpravu stanoví cit. jaz. předpis. Stížnost je na omylu v tom, že vyložení písemností k veřejnému nahlédnutí nelze zahrnovati pod pojem vyhlášek čl. 81 odst. 3 jaz. nař. Podle judikatury nss (Boh. A 10.525/33) je právě uvedené ustanovení jaz. nař. všeobecné povahy a týká se veřejných vyhlášek obcí vůbec. Vyhláškou ve smyslu jazykových předpisů (§ 3 odst. 3 jaz. zák., čl. 81 a 35 jaz. nař.), jež obsah pojmu toho zvláště nevyslovují, rozuměti je podle obecného významu slova každé oznámení učiněné za tím účelem a takovým způsobem, aby byla dána možnost seznati jeho obsah širšímu kruhu osob a nikoli jen osobám jednotlivě určeným (srov. Boh. A 10.849/33). Ježto tím, že obec. rozpočet je podle odst. 1 § 6 cit. zákona č. 329/1921 Sb. u obec. úřadu vyložiti k veřej-

nému nahlédnutí, dána je možnost seznání jeho všem voličům a poplatníkům v obci, jde o veřejné vyhlášení ve smyslu jazykových předpisů. Námitka stížnosti, že vyhláškou ve smyslu čl. 81 odst. 3 jaz nař., o nějž jest opřeno nař. rozhodnutí, je jen vyhláška v § 6 zákona č. 329/1921 Sb. předepsaná toho obsahu, že a po kterou dobu je obec. rozpočet vyložen k nahlédnutí, kdežto na vyložení rozpočtu k veřejnému nahlédnutí samo že se uvedený předpis čl. 81 cit. nař. nevztahuje, je proto neodůvodněná (srov. Boh. A 11.047/34.).

Stížnost se dále dovolává toho, že dle názoru žal. úřadu by rozpočet musil připravovati dvojjazyčně starosta obce, který nemá povinnost znáti jazyky dva; než právem žal. úřad v odvodním spise podotýká proti tomu, že nař. rozhodnutí jazykovou úpravu předepsalo jen pro exemplář určený k veřejnému nahlédnutí a nikoli pro sestavování rozpočtu, že by pak dvojjazyčné vyhotovení tohoto exempláře bylo závislým na jazykové znalosti starostově, soud nemohl uznati, jako tomu není u příslušné vyhlášky, jejíž jazykovou úpravu st-lka ani nevznesla v tomto směru na spor.

Pokud stížnost, dovolávajíc se ohledů účelnosti a hospodářské únosnosti obce, poukazuje k některým ustanovením obsaženým v jednotlivých jiných oborech právního řádu a významu jejich pro obec s jednací řečí státní, nemohl soud k těmto vývodům přihlížeti, ježto právní povaha případů v nich naznačených může býti jiná, než o kterou jde v tomto sporu.

Č. 12.554.

Pracovní právo: I. * Osvědčení vydané cizinci podle § 2 odst. 2 zákona č. 39/1928 Sb. o ochraně domácího trhu práce pozbývá platnosti, jestliže cizinec přeruší nepřetržitý pobyt v tuzemsku ve smyslu cit. zákonného ustanovení. — II. * Ministerstvo sociální péče není oprávněno promíjeti cizinci přerušení nepřetržitého pobytu ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 39/1928 Sb. o ochraně domácího trhu práce.

(Nález z 9. října 1936 č. 15.207/36.)

V ě c: Inž. Echeskiel B. v Praze (adv. Dr. Rolf Haller z Prahy) proti rozh. min. soc. péče z 6. dubna 1934 o prominutí následků pobytu v cizině podle zákona č. 39/1928 Sb. o ochraně domácího trhu práce.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výměrem zem. správy politické v Praze z 4. září 1928 uděleno bylo polskému státnímu příslušníku Echeskielu B. osvědčení po rozumu § 2 zákona o ochraně domácího trhu práce č. 39/1928 Sb., při čemž podotčeno, že osvědčení ono pomíjí, přeruší-li jeho majitel svůj pobyt na území Československé republiky.

V roce 1933 oznámil st-l z Madridu zem. úřadu v Praze, že byl svým zaměstnavatelem, vydavatelstvím tiskopisu »Hospodářský kritik«, vyslán do Španělska, kde zdrží se déle než tři týdny, a žádal, aby mu tento delší pobyt za hranicemi byl povolen za tím účelem, aby si zachoval práva, jichž nabyl během svého 11letého pobytu na území Čes-